

2009 Sommerferie i Frankrig

Her er min sommerferiefortælling fra mors (Karins) og min sommerferie til Frankrig - Den første hvor vi ikke har børn med - Helt underligt, og lidt foruroligende, men skidt de skal nok klare sig, Jeanne tager selv af sted til Kos på pigeferie - Håber hun får en rigtig god ferie med mange gode oplevelser. Per og Kasper skal passe deres arbejde. Hvad angår Kasper er det lidt sært for os, han er jo den lille og Karin er lidt bekymret for om han nu kan klare sig uden sin mors beskyttende vinger. - Det skal han nok, han er jo en fornuftig knægt, der sagtens kan passe på huset og sig selv. Han har også Gurli og Per i baghånden, de er altid så flinke og betænksomme. Nå tilbage til det det drejer sig om, nemlig vores første ferie uden børn. Nej det er slet ikke så let, for først skulle vi i weekenden inden vores ferietur lige have et lille fætter / kusinetræf hjemme hos os i haven. Det lykkedes også, hvis jeg selv skal sige det - For Karin og jeg var det et af de bedre "træf".

Og nu tilbage til sommerferieturen 2009, som startede tidligt mandag morgen, den 3. august. Campingvogn og bil var pakket søndag aften, så efter morgenmad og de sidste småting smidt i bilen, blev der sagt farvel til Kasper, og kl. 07.40 rullede vi ned ad H. C. Ørstedes Vej for at starte oplevelserne i vores sommerferie til Frankrig over Franken hjemad.

Turen var planlagt med at langt første træk (2 dage) frem til Avignon, derefter Castellane og Verdon slugten, videre til Annecy-søen med Alperne i baggrunden, og så videre til Turckheim i Alsace for at se på storkene, samt smage på "Gewürztraminer", hvorefter vi kører til Pretzfeldt i Franken for at gøre et ophold ved vores venner Johanna & Jürgen, inden det går hjemad ad Autobahnen mod Berlin, så vi slipper for al trafikken.

3 og 4. august 2009:

Som sagt kom vi godt hjemmefra og første ophold på turen var tankstationen ved Hildesheim, hvor "Citronen" var blevet tørstig. Her fik vi lidt frokost i vognen inden det gik videre ad Autobahnen sydpå mod Karlsruhe, hvor vi havde planlagt at sove 4 - 6 timer på en rastepads inden det gik videre ind i Frankrig og mod Avignon. Vi var fremme på rasteplassen ca. kl. 21.00 og lagde os til at sove i campingvognen. Efter en lille times tid kom der en stor kølevogn ind for at holde ved siden af os. Kølemotoren startede mindst hver 10 minut, så det blev ikke til megen søvn, og lidt før kl. 02.00 var vi godt trætte

af at høre på den, så vi startede videre på vores færd mod Avignon. Da vi havde campingvogn med, havde vi planlagt at holde os fra de Franske motorveje - hastigheden ville alligevel være den samme, men vi sparede de godt 500,- kr. i motorvejsafgift. Vi havde en dejlig køretur og fik nogle gode oplevelser undervejs inden vi var fremme ved campingpladsen Bagatelle i Avignon den 4. august, kl. 12.00, og fik anvist en plads hvor vi kunne finde delvis skygge under nogle træer.

Frokostpause

Camping Bagatelle

Campingpladsen lå lige op ad floden Rhone på den største ø i en flod i Frankrig og lige ved broen over til byen Avignon.

Første eftermiddag i Avignon blev brugt på at finde ud af campingpladsen, samt gå en lille tur langs Rhone floden og se over på byen Avignon, samt den halve bro, St. Bénézet, som også kaldes broen i Avignon, som kendes fra børnesangen som bl.a. synges flot af Mireille Mathieu i sangen Sur le Pont d'Avignon.

Sidst på eftermiddagen lavede vi lige en hurtig gåtur over til byen og ind af en af de små indgange i muren - kun som en appetitvækker. Vi gik op til et stort torv med

mange overdækkede serveringssteder og fik os en velfortjent 1/2 ltr. godt fransk øl - Kronenburg. Herefter hjem til campingpladsen og lidt hygge i campingvognen inden vi godt trætte efter en lang køretur gik tidligt i seng og fik en velfortjent god nattesøvn.

5. august 2009:

Første dag under vores ophold på [Camping Bagatelle](#) i Avignon. Vi havde besluttet at vi på vores første dag i Avignon ville gøre Tour de France rytterne kunsten efter og bestige Mount Ventoux, godt nok ikke på cykel, men i bil. Vi startede efter en god morgenmad på campingpladsen mod Carpentras, hvor vi løb ind i de første forhindringer – ingen punktering og hjulskift – der var blot sket et mindre trafikuheld som gav en trafikprop – Vi tog første vej til venstre og igennem alle de små gader i byen – Men vi kom helskindedede igennem Carpentras, for at køre videre mod samme opkørsel af Mont Ventoux som cykelrytterne tog i Tour de France, men Madam Nüvi havde åbenbart ikke set Tour de France 2009, så vi kom ind igennem vin-, frugt- og solsikkemarkar, men endte dog til sidst på den rigtige opkørsel til Mount Ventoux – Allerede fra starten kunne vi mærke at det blev en hård opkørsel, hvor vi har nødt til at gøre flere ophold, for at vi kunne komme op i god behold. Turen gennem skoven var vi nødt til at tage i flere etaper, idet både Karin og jeg måtte ud af bilen for at få lidt luft, og for at se på de "dekoreringer" der var lavet på kørebanen under Tour de France – Vi fandt Saxo Bank og alle deres rytteres navn skrevet på kørebanen og selvfølgelig også navnet på Brian Vandborg. Flere gange måtte vi springe ud i vejkanten, når cykelryttere kom susende ned af bjerget efter at have bestøget det – Måske med op til 80 – 100 km/t – Vildt. De cykelryttere der kørte opad, havde lidt mindre fart på, men med over 20 km opad i alt og med en stigning på

Mount Ventoux

godt 12 % kunne man godt forstå det – I hvert fald efter at vi, i virkeligheden, havde set hvor stejlt det var. Inden vi nåede toppen af Mount Ventoux havde vi flere stop, for udsigten tog simpelthen vejret fra os.

Vi så også mindst en for cykelrytteren Tom Simpson, som døde på bjerget under Tour de France i 1967. Da vi endelig nåede toppen og skulle have den sidste spurt inden målet, ja så holdt der nogle tosser fra Holland og andre lande som ikke kender til bjerge og blokerede vejen. Der var sågar nogen der holdt på tværs i den svære spurt. Nå over kom vi dog, men havde ikke en gang fået sveden af panden over køreturen, inden vi måtte slås med de "idioter" som ville vende, finde parkeringsplads eller var "gået død" på toppen. Efter lidt tid kom vi igennem og kunne køre ned "på bagsiden af Mount Ventoux" – Også en meget spændende nedkørsel, hvor vi blev overhalet af racercykler – Vi hentede de fleste da det igen blev fladere nede ved bunden. Nu havde vi besluttet os for at se hvor min arbejdskollega Lars havde tilbragt sin ferie 14 dage før, så vi tog en lille afstikker fra hjemvejen til Avignon og kørte op til Buis les Baronnies.

Specialekvipage

Vi kørte gennem byen for at finde en parkeringsplads, men da der var markedsdage måtte vi helt igennem og et godt stykke tilbage i byen før vi var heldige at finde et sted at parkere. Vi gik en tur gennem de små gader i en virkelig flot og spændende by. Vi sluttede af med et lille hvil lige overfor turistkontoret, hvor vi fik os et velfortjent koldt glas hvidvin, inden vi gik tilbage til bilen for at køre "ad nye veje" tilbage til campingpladsen i Avignon. Vel hjemme på campingpladsen stod den på ren afslapning og selvfølgelig en lille tur udenfor hegnene for at se op langs Rhonefloden samt over på de oplyste bymure rundt om Avignon – Fantastisk flot.

6. august 2009:

Anden dag i Avignon havde vi planlagt, at vi skulle se den gamle bydel samt slappe af på campingpladsen. Efter at have sovet længe og fået et godt morgenmåltid med flutes, franske og danske oste, samt en lille medbragt GI. Dansk var vi klar til at gå ind i byen. Vi havde taget den letteste påklædning på vi havde, idet temperaturen allerede midt formiddag var oppe i nærheden af de 30 °C. Lige udenfor campingpladsens indgang var der en trappe op på broen Pont Ed. Daladier, så vi sparede et godt stykke når vi skulle over til bymuren rundt om Avignon. Lige udenfor bymuren, hvor broen gik i land var opstillet et stort Pariserhjul samt nogle andre småting. Hjulet var i drift, men der var åbenbart ikke den store interesse for at se Avignon oppefra. Da vi så flest kurve i brug var der kun folk i 2 af dem. Interessen var måske større om

aftenen når der var mørkt.

Vel fremme ved bymuren gik vi ind af en af de store porte i muren, og var inde i det gamle Avignon. Heldigvis var vi til fods, for vejene i bydelen var stort set ikke egnede til bilkørsel, selv om biler holdt alle mulige og umulige steder. Vi fandt frem til den store plads foran Pavepaladset – Place Du Palais. Pladsen vrimlede af mennesker som nød at befinde sig ved de store bygninger og den store plads. Nogle skulle ind og se paladset, andre så på de musikanter som spillede på pladsen, nogle ventede på det "lille turist-tog" som kørte rundt i byen for at vise seværdighederne frem, andre bevægede sig som os ind i Paladsets have som lå på en høj umiddelbart udenfor paladset. Ad trapper og gange kom vi rundt i

Avignon

i haven, hvor der flere steder var udsigtspunkter, hvor man kunne se et vue ud over byen, samt de omkringliggende småbyer og floder. I haven var forskellige krydderurter, som nok tidligere var blevet brugt som helbredende urter. Oppe midt i haven var der en forhøjning af nogle sten, som vandet løb ned af, under og omkring. Her var store guldfisk og, koikarper samt springvand og små vandfald. Vi tog en slags trappe som var en del af opsatsen, og havde en flot udsigt fra toppen. Efter vi var kommet ned af opsatsen gik vi videre langs havens mur og kom helt ud til bymuren, hvor St. Bénezet broen rakte halvvejs ud i Rhonefloden. Der var mulighed for at komme ud på broen, men med et gebyr på

13€ synes vi at vi godt kunne nøjes med at se ned på vandet fra den bro vi skulle over på hjem til campingpladsen, og som lå kun 100 m. sydligere. Vi fulgte nu bymuren videre til vi igen var fremme ved den port vi var kommet ind ad. Vi vandrede lidt videre i de små gader og kom til sidst til en stor gade, hvor der lå et Supermarked. Da vi manglede flere ting til opholdet på campingpladsen fik vi købt forskellige fornødenheder, og vi besluttede os derfor til at gå tilbage til campingpladsen med det, og at vi så måtte nøjes med at få en forfriskning på campingpladsen. Efter at have fået en forfriskning i campingpladsens lille restaurant stod resten af dagen på afslapning og hygge ved campingvognen.

St. Bénezet broen

7. august 2009:

Tredje dag i Avignon startede med et godt morgenmåltid, så vi var godt rustede til dagens oplevelser, hvor vi ville forbi Pont du Gard, Fontaine-De-Vaucluse, Le Village des Bories, Gordes og Roussillon inden vi ville vende næsen mod Avignon og campingpladsen igen.

Efter en flot køretur på de mindre veje – Betalingsveje er valgt fra – kom vi frem til Pont du Gard, hvor vi skulle ind på en stor parkeringsplads. Ved indkørslen til den moderne parkeringsplads kunne man slet ikke forestille sig at der her lå en ækvadukt som Romerne havde bygget for godt 2.000 år siden. Fra parkeringspladsen gik en sti ind gennem nogle træer og frem til den næsten udtørrede flod.

Først da vi kom frem gennem træerne fik vi et blik frem mod broen eller hvad vi kan kalde dem.

Et fantastisk bygværk åbenbarede sig for os – Det fantastiske kommer mere og mere frem, nå man tænker på at Romerne har bygget den i forbindelse med en "vandleledning" fra kilderne i Uzéz til Nîmes. "Vandleddningen er ca. 50 km lang og har et total fald på 17 m. og at "vandleddningen" skulle over kløften på Pont Du Gard, knap 49 m. oppe og med et spænd på 490 m. – Hvordan har de fundet højdeforskellene? Kendt Afstandene? Beregnet og afsat faldet? Transporteret og løftet blokkene? ??????. Solidt må det være lavet for det var her i området store regnskyl i 2002 skyllede campingpladser, huse og træer væk. Efter at have set på Pont du Gard, både nedefra og oppefra, gik vi tilbage til nutiden på par-

Pont du Gard

keringspladsen, hvor vi skulle betale for parkeringen i en automat – Vejledning selvfølgelig kun på fransk – Det er vel et verdenssprog???

Herefter gik turen igen retur mod Avignon, men forbi med retning mod Fontaine-De-Vaucluse hvor vandet presses ud af klipperne og løber videre i floden. Vel fremme kunne vi konstatere, at alle parkeringspladser var optaget, og da der ikke så ud til at være meget vand i floden blev vi enige om at gemme denne oplevelse til vi en anden gang er i området. Vi kørte derfor videre mod Gordes som er en af de meget kendte og meget fotograferede byer.

Lige før Gordes viste et skilt til Village des Bories. Vi "smed bilen" på parkeringspladsen og spadserede ned ad den smalle vej frem til Village des Bories, en spadseretur på godt 1½ km. hver vej. Vi var rundt i museet som består af gamle stenhuse, hvor stenene er stablet i en lidt buet pyramideform. Det var spændende at se hvordan man i "gamle dage" havde levet i disse stenhuse uden vinduer – De sidste beboere skulle have forladt byen så sent som for 150 år siden. Efter at have set på husene vandrede vi tilbage til bilen på parkeringspladsen, hvor vi fik lidt vand efter den varme gåtur. Turen gik nu videre frem mod Gordes, hvor vi kunne nyde udsigten til byen som ligger "klistret fast" på en klippetop. Vi kørte helt ind i midten af byen, og ned af en meget

Village de Bories

stejl vej som førte os videre frem gennem egnen mod vores næste mål, nemlig at se de "røde jorde" omkring Roussillon. Efter at have fået flere indkig til byen og skrænterne med den meget røde jord kørte vi gennem vinmarker, lavendelmarker og frugttræer tilbage til campingpladsen i Avignon, hvor vi slappede lidt at inden vi tog indenfor bymurene igen, ikke for at se på byen, men for at købe lidt rose- og rødvin som skal bruges til Karins fødselsdag, den 21. august sammen med "ungerne" når vi igen er hjemme i Danmark.

8. august 2009:

Efter 3 dage i Avignon gik turen videre til Castellane hvor floden begynder sit løb ind i Verdon slugten. Vi var stået tidligt op, for at komme af sted så snart bommen ved campingpladsen åbnede. Vi ville nemlig gerne være fremme så tidligt som muligt, så vi også kunne få en plads på campingpladsen. Vi var da også klar til afgang kl. 07.50. Vi fulgte vejen langs Avignons mure mod syd og øst inden vi drejede fra for at følge samme vej som vi kørte da vi skulle til Gordes og Roussillon. Efter nogen tid på de franske landeveje med flotte udsigter og flotte landskaber var vi fremme ved Digne le Bain hvor vi skulle over det "barske stykke" gennem bjergene for at komme frem til vores mål lige udenfor Castellane. På en del af strækningen fulgte vi skinnerne fra "Kogletoget", men uden at vi så toget. Koglebanen er en smalsporet jernbanestrækning fra Digne til Cannes, som løber gennem det vilde terræn (Må vi prøve en anden gang.) Gennem de vilde hårnålesving og udragende klipper i svingene, så man blev helt bange for om campingvognen kom under, men vi kom i god behold frem til [Camping International](#), ca. 1 km. udenfor Castellane allerede kl. 11.50. I receptionen rystede de lidt på hovedet, da vi sagde vi gerne ville have en plads for 3 nætter. Desværre var der ingen "nummererede pladser" men vi kunne få en plads med lidt skygge lige ved Boule-banerne, men vi skulle regne med noget støj fra banerne og fra

folk der gik til / fra svømmebassin, butik og restaurant. Vi tog pladsen, hvilket vi ikke fortryder. Vi havde et fantastisk udsyn over Boule-banerne og kunne følge med hvilken entusiasme franskmændene gik op i spillet. Nogle kom flere gange om dagen for at tage et spil mod nye modstandere – Det var virkelig en oplevelse. På pladsen var der "gratis WiFi", så jeg fik computeren frem for at skrive lidt til ungerne om hvad dagen havde budt på. Det fik mig inspireret til at starte på denne beretning – De midterste afsnit er de første – Mon også der er forfattere der begynder sådan? – Jeg er jo heller ikke forfatter, måske mere for-mutter. Efter vi havde fået os installeret synes vi lige vi ville "ose lidt" i området, og gå en tur ind til Castellane, så vi vidste lidt om hvad byen indeholdt, og om der var noget vi skulle se i byen. Vi gik en rundtur i den spændende gamle by med smalle gader og frem til byens centrale plads, hvor restauranterne holdt til. Vi snakkede lidt om hvor få danskere vi havde set på vores ferie, bortset fra på motorvejen gennem Tyskland. Og at vi nok ikke skulle regne med at se nogen vi kendte eller havde set før. Næppe var det sagt, før vi på fortovet midt i Castellane mødte Børge og Henriette og hendes datter. De havde for 6 – 8 år siden boet på vores gade i Nordborg, 2 huse væk. Vi havde ikke truffet dem eller set dem i Nordborg de sidste par år, og så løber vi ind i dem her i Castellane – Pudsigt. På vej tilbage til campingpladsen fik vi provianteret da der lå et supermarked midt mellem byen og campingpladsen. Vel tilbage på campingpladsen stod den på afslapning og Boule spillernes anstrengelser blev fulgt nøje – Meget spændende at se de dygtige spillere som med stor præcision kunne "skyde" andre spilleres kugle væk. Ind imellem spillede op til 5 hold på banerne samtidig, og i vidt forskellige dygtighedsgrader.

Boule-spillerne følges

9. august 2009:

Første dag i Castellane havde vi besluttet os til at tage ind i Verdon slugten, som er Europas svar på Grand Canyon. Det var med nogen skepsis, at vi startede ind fra Castellane, for "var det bare noget opreklameret fis?" Efter de første par kilometer syntes jeg det lignede andre spektakulære steder vi havde kørt på denne eller andre ferieture, men efterhånden som vi kom dybere ind mellem de smalle klippesider, ændrede landskabet sig og blev endnu mere vildt. Vi havde besluttet os at tage vejen på nordsiden, op forbi Rougon og Point Sublime, og vidderne åbnede sig rigtig op med syn mode store runde klippetoppe og dybe skræppe slugter med "smaragdgrønt" vand. Efter

flere skarpe hårnålesving og en kraftig stigning op mod La Palud kom vi frem til skråvejen D23, som vi kørte ind ad som følge af Børges råd fra i går. (Vejen er delvis ensrettet den vej). Vejen ender i La Palud indenfor 1 km. fra hvor vi drejede ind, men vi kommer igennem fantastisk mange hårnålesving, stejle op- og nedkørsler, ser mange udsigter, der er ved at tage vejret fra en. Flere steder stod vi ud af bilen for at nyde nogle af de 14 markerede, særlige udkigspunkter. Nogle steder med dybe lodrette klipper, hvor fuglene fløj dybt under os, bjergbestigere på lodrette klippevægge, Dybe slugter med "grønt" vand i bunden, vandfald osv. Efter oplevelser som næsten tog luften fra en var vi fremme ved La Palud, hvor vi skulle vente ved et lyskryds – lidt under-

Vue over del af slugten

ligt hvor vi lige kom fra "vildmarken". Herfra fulgte vi slugten videre mod vest og ad mange hårnålesving og stejle veje mod den inddæmmede sø Lac de Sainte-Croix. Fremme ved søen kunne vi på stor afstand se de mange mennesker som badede i søen, eller sejlede, roede, på vandcykler eller i kanoer var på vej ind i slugten eller rundt på søen. Vi havde besluttet os for at vi ville tage vejen på sydsiden tilbage til Castellane, så vi kunne få flere oplevelser fra Verdon Slugten, og vi blev ikke skuffede. Allerførst ville vi lige se på den lille by som hedder Aiguines, og om ikke vi kunne få en lille forfriskning og lidt at spise. Vi fandt ikke noget der behagede os, så det blev kun til et kort ophold i Aiguines inden det gik videre. Et par km. udenfor byen kom vi

frem til en lille

campingplads med en restaurant som så spændende ud med udsigt ned mod søen, og med et vue over mod den anden side af søen hvor terrænet ligesom fladede helt ud i en bred slette oppe ved toppen af de høje skrænter nede fra søen Et underligt syn, som fik en til ikke rigtigt at tro på det man så! Mens vi spiste en omelet med skinke og ost, kunne vi høre det tordnede i slugten langt mod øst og vi kunne se lynenes takkede vej ned i slugten, mens vi sad i dejlig solskin. Efter et lækkert måltid begav vi os videre mod øst, gennem endnu flere hårnålesving, tunneller og spændende oplevelser og flotte udsyn til klipper, slugter og dybe raviner. Fremme ved den "store / høje" bro over den lille flod Artuby dybt ned i ravinen, gjorde vi et ophold for at se "de gale mennesker" som sprang elastiksprung fra broen og ned mellem klippesiderne. Man kunne slet ikke se dem når elastikken var udsændt! Videre gik det mod campingpladsen gennem flere hårnåle, op- og nedkørsler indtil vi igen var fremme. (Vi følte helt at vi stadig kørte hårnåle når vi gik). Vi var helt fyldt op med fantastiske oplevelser og resten af dagen (den smule der var tilbage) gik med afslapning på campingpladsen. Da vi kom tilbage til campingpladsen kunne vi konstatere, at det også havde styrtregnet her, mens vi havde nydt solen og frokosten. Der var kommet vand ind gennem loftslugerne, så der var en pyt på gulvet og en våd plet på sengetæppet, men det tørrede hurtigt i varmen.

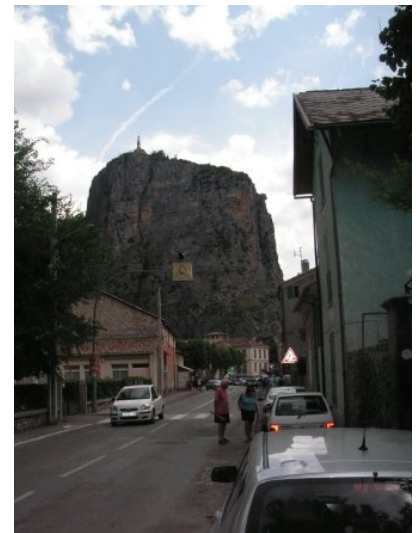

Verdonslugten

10. august 2009:

Anden dag i Castellane skulle bruges til at gå lidt rundt i byen, samt besøge Notre Dame du Roc, som ligger på en klippe højt oppe over byen. Vi gik først en kort tur i byen, idet vi var meget målrettet på at vi ville bestige klippen ligesom pilgrimme skulle her den 12. august. Vi startede nede fra bymidten hvor en stejl sti – Jeg havde nær sagt gedesti – førte os op og rundt om klippen. Opstigningen foregik af denne smalle sti, med masser af hårnålesving, stejle stykker med løse sten og høje sten som kunne bruges som trappetrin. Den første etape gik i skyggen mellem træerne, men efter ca. halvdelen af strækningen var tilbagelagt kom vi ud i den bagende sol, der

stod ned fra en skyfri himmel. Vi havde fået lagt et fornuftigt vandretempo op ad den stejle sti, så vi nåede toppen med pulsen i et nogenlunde tempo og uden at blusen var så den dryppede, men varmt var det. Vi havde vel brugt det meste af en times tid på opturen. Vi var inde i kapellet (lille kirke) hvor der var dejlig skygge. Udenfor var der til gengæld en fantastisk udsigt ud over Castellane og ind i den smalle del af Verdonslugten. Hvis man lænede sig ud over muren kunne man se lodret ned på de hustage som lå nærmest klippen ned i byen – Lidt rystende. Efter have siddet lidt på en bænk begyndte vi vores nedstigning til byen, som nok var lettere for pulsen, men hårdere for de gamle stive knæ. Turen nedad gik noget hurtigere end op. Om det var udsigten til en kold øl på torvet som trak, ved jeg ikke! Vel nede på torvet mødte vi igen Børge og Henriette samt datteren – De havde lige fået en øl, og skulle ud at se på byen. – Underligt 2 gange på 3 dage i Castellane møder vi nogle mennesker hjemmefra som vi ikke har set / mødt hjemme i mere end 2 år. – Underligt, men en positiv oplevelse! Efter snakken købte

Notre Dame du Roc

vi lige en lille bog om Verdonslugten og så vaklede vi videre til nærmeste værtshus, hvor vi faldt om og fik os en velfortjent fadøl, som vi nød i fulde drag. Herefter ville vi lige gå en kort tur i byen, men vi følte os godt nok lidt sultne efter strabadserne, så gåturen blev meget kort. Vi fik en PanniPizza med hhv. 5 oste eller svampe, som vi delte lige som vi plejer. Og så fik vi et lille glas hvidvin til – Vi skulle jo ikke køre hjem, men gå hele vejen til campingpladsen, hvor vi fik slappet af og restitueret os. Sidst på eftermiddagen var vi klar til igen at tage en tur ind i supermarkedet – Denne gang i bil, så vi kunne handle fornødenheder, mere vin til Karins fødselsdag, samt noget olivenolie. Efter vi var tilbage på campingpladsen brugte vi resten af dagen til hygge og

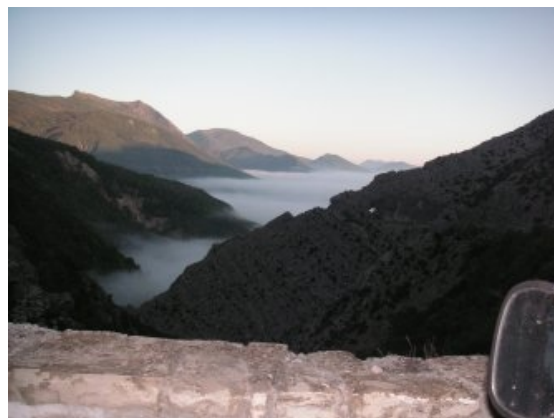
afslapning inden morgendagens opbrud for at komme videre på ferierejsen.

11. august 2009:

Efter 2 dage i Castellane gik turen videre til Annecy-søen. Ledningsadaptoren til strømstikket var afleveret om aftenen så vi var uden strøm hele natten inden vi skulle af sted. Det gjorde at vi var klar til afgang fra campingpladsen kl. 07.00 da vi gerne ville over "passet" mod Digne-les-Bains inden der kom for mange biler på vejen – Vi havde jo på turen til Castellane set, at vejen var smal og der flere steder var smalle sving på vejen, rundt om klipper hvor 2 biler ikke kunne passere hinanden – Så vi håbede ikke at møde biler i de sving, da bakning med campingvogne nok ville være lidt "træls". Vi kom godt af sted. Men allerede inden første svære passage havde vi mødt den første lastbil med anhænger den anden vej, ja også de første mænd på racercykler var undervejs – Hvad er det disse stejle bjerge og skarpe kurver gør ved de mennesker der kører på cykel??

Vi mødte flere store lastbiler undervejs over "passet", men heldigvis ingen biler i de skarpe, smalle kurver under klipperne hvor man måtte "stå på hornet" inden man kørte rundet. Vel i Digne kunne vi se frem til de sidste kilometer inden vi kom på betalingsmotorvejen mod Annecy. Let og elegant kom vi frem til første betalingsanlæg hvor vi trak en "seddel" som fortalte hvor langt vi havde kørt når vi kom frem til betalingsanlægget. Dem havde vi et par stykker af undervejs, og det blev til ca. 20 € inden vi kørte af motorvejen ved Annecy. Igen spillede Madam Nüvi os et lille puds – Vi havde lagt os ind på at vi ville ind på en campingplads lidt udenfor byen – Det passede åbenbart ikke Madam Nüvi, så vi blev ledt ind gennem byen og op ad nogle smalle veje med vej bump.

Da vejen blev så smal at der kun var plads til at køre i en retning opgav vi og fik vendt i en indkørsel. Samme vej tilbage. Vi havde set at når vi kom tilbage kunne vi dreje til venstre for at komme videre mod vores mål. Som sagt så gjort – Efter ca. ½ km. var det forbudt for campingvogne, men lige før lå en campingplads som vi så drejede ind på kl. 13.30. – [Camping Municipal le Belvedere](#), som vi havde som 2 prioritet. Madam Nüvi har nok syntes at vi skulle tage denne da vores første prioritet måske var fyldt op som campingpladsen var i Castellane da vi kørte derfra. Sidst på eftermiddagen var vi så langt, at vi havde fået os vel installeret på campingpladsen på en af de små hylder, men med en fantastisk udsigt ned til Annecy-søen. Inden aftensmaden gik vi en tur ned til søen og på promenaden langs bredden, hvor vi kunne se de mange solbadende, vandcyklende og sejlene mennesker. Vi gik ind til den gamle bydel, hvor vi lige fik en lille appetitvækker på hvad vi skulle se i byen de næste par dage. Vi fandt også en slagter så vi fik lidt godt med hjem til grillen som kunne nydes sammen med et glas vin.

Over passet mod Digne

12. august 2009:

Efter en velfortjent nattesøvn havde vi besluttet os for at bruge første dag i Annecy til at fortsætte vores egen Tour de France i bil, med enkeltstarten rundt om Annecy-søen. Vi havde godt nok lagt start og mål et andet sted, men lidt Tour de France-stemning har man vel lov at forestille sig. Vi startede som Tour de France med at køre ud langs den sydvestlige side af søen. Det foregik i et jævnt tempo som blev ødelagt flere gange når signalanlæggene skulle vise rødt for at lukke andre trafikanter ud på ruten. Efter de første små 8 km gjorde vi et lille ophold ved "Carrefour" (Indkøbscenter) for at proviantere. Vi fik købt lidt vin til at tage med hjem, og selvfølgelig smage på om aftenen. Lidt brød, ost, mælk og andre fornødenheder blev det også til.

Således opfrisket eller hvad det nu hedder, så var vi klar til den videre færd på etappen rundt om søen. Flere steder undervejs kunne vi se, ikke skriften på væggen, men de navne der var skrevet på kørebanen for at opmuntre rytterne. Vi blev også opmuntret på turen, men det var mere den

Udsigt fra campingpladsen

fantastiske udsigt over søen og bjergene på rundturen om søen. Da vi var kommet helt ud til den anden ende af søen kørte vi som Tour de France rytterne tilbage til Annecy ad den nordøstlige side af søen. På vej ind langs vandet, mod Annecy, måtte vi lige forcere en kraftig stigning med 4 – 6 hårnålesving, samt en masse vejbump, som er noget skrappere end dem vi bruger i Danmark – Helt ned under 20 km/t for at forcere dem (Hvordan mon cykelrytterne klarede dem ved 40 – 50 km/t?) Også på denne side blev vi trukket ud af vores Tour de France forestilling, idet de mange signalanlæg skiftede ustandselig og der var en kø af biler ind mod Annecy. Efter et par timer havde vi klaret turen (ca. dobbelt så lang tid som cykelrytterne) og vi kunne sætte bilen i hvil på campingpladsen, og få os en velfortjent forfriskning.

På Madam Nüvi kunne vi se, at der lige i nærheden af campingpladsen var en vej/sted som hed: Rute la Petite Jeanne. Så efter lidt frokost var vi selvfølgelig nødt til at udforske det nærmere. Vi gik ind af nogle stier lige bag campingpladsen hvor vi kom til hjørnet af en høj mur. Vi valgte at følge muren ned af den stejle sti – muren strakte sig rigtig langt – Hvad var bag muren? Efter nogen tid kom vi ned til en vej som vi fulgte til venstre, og endnu en gang rundt om hjørnet af den høje mur. Pludselig stod en stor kirke foran os, med kørerampe op igennem tårnet til indgangen fra begge sider. Efter at have set kirken fortsatte vi videre rundt om muren op ad en smal vej, forbi et pleje-

hjem, et enkelt hjørne mere til venstre og pludselig var skiltet der – Det måtte vi selvfølgelig fotografere. 50 længere fremme kom vi frem til det hjørne hvor vi havde mødt muren første gang, så man kan sige vi havde gået ca. 2 km op og ned for at finde det sted som lå 50 m fra os. Nu var vi nødt til at slappe af på campingpladsen med en forfriskning og et hvil.

Sidst på eftermiddagen var vi igen klar til at tage en gåtur de 10 minutter ned af stejle veje til havnepromenaden og ind til de gamle Annecy, som vi "udforskede på kryds og tværs" – Vældig flot, spændende og hyggelig by som skal opleves. Vel tilbage på campingpladsen hvor vi brugte aftenen til lidt hygge og et enkelt glas rødvin.

13. august 2009:

Anden dag i Annecy skulle være en rigtig afslapningsdag, hvor vi sov længe og hyggede os på campingpladsen. Sidst på formiddagen kørte vi lige forbi supermarkedet igen for at proviantere lidt vin som vi kunne tage med hjem til Danmark, samt tage lidt rødvin med til vores venner i Franken. Samtidig fik vi købt lidt ind som vi skulle grille på campingpladsen om eftermiddagen. Vi havde også snakket om måske at gå ind til byen igen, men det blev droppet til fordel for afslapning på campingpladsen og derfra nyde den gode udsigt. Og her sidder vi så og nyder tilværel-

sen. Karin vaskede lidt tøj, soled sig og fik ladet kroppen op med D-vitamin, mens jeg skrev lidt på min beretning fra ferieturen, og fik de afsnit færdige som jeg manglede. Vel færdig med opgaven blev resten af dagen brugt til at nyde udsigten og solen inden ferierejsen dagen efter skulle gå videre til det Nordlige Frankrig og forhåbentligt godt vej – I hvert fald gode vine, ved vi! Inden vi grillede aftensmaden fik vi lige betalt for opholdet, så vi kunne være klar til at køre herfra tidligt næste morgen – Bommen er åben fra kl. 06.00, men så er det lige med hvornår vi vågner. Resten af dagen blev brugt til afslapning og hygge.

Annecy

14. august 2009:

Efter en god nattesøvn, vågnede vi kl. 05.50, men udenfor var det stadig dunkelt, så vi blev hurtigt enige om at tage ½ time mere på øjet. Nu så det lidt mere fornøjeligt ud udenfor, så vi fik gjort klar og koblet campingvognen på, og kl. 06.40 trillede vi ud gennem bommen ved campingpladsen. Vi kom let og elegant ud af Annecy, da der næsten ikke var nogen trafik – Solen var ikke at se over bjergene endnu. Vi havde valgt at turen til Alsace skulle tages ad en blanding mellem motorveje (betaling) og de større landeveje, så vi ud fra vores egen opfattelse kunne tage den hurtigste vej frem. Det gjorde selvfølgelig heller ikke noget vi sparede på

motorvejsafgifterne. Første strækning op mod motorvejen mod Bourg-en-Bresse tog vi på landevejen, hvor der næsten ingen trafik var på dette tidlige tidspunkt. Vi kom på motorvejen ca. midt mellem Bourg og Annecy, så vi havde skåret et pænt stykke af ved at tage genvejen. Vi trak en billet i betalingsanlægget ved indkørslen på motorvejen og fulgte nu "Den hvide motorvej" frem mod Bourg, hvor vi tog motorvejen op mod Dijon. Vi havde set, at motorvejen slog "et stort slag" mod vest og nord ved Dijon, så vi kørte fra motorvejen ved Bersallin ca. halvvejs mod Dijon og fulgte landevejen N83 frem mod Besancon, hvor vi igen kørte på motorvejen mod Mulhouse. Vores teori om at vi sparede tid ved at "skære hjørner af" mener vi selv af vi fik syn for idet vi her mellem Besancon og Mulhouse blev overhalet af nogle biler som var let genkendelige, og som vi kunne huske havde overhalet os før vi kørte af ved Bersallin. Helt sikker er i hvert fald at vi havde sparet motorvejsafgifter, som eller var store nok – Vi nåede inden Alsace at betale ca. 37 €. Fremme ved afkørsel 15 som går op gennem Alsace, var vi færdige med vores motorvejstur for i dag. "Citronen" havde også lige set sit "fødehjem" i Montbéliard, hvor der stod mange lillesøstre og kusiner udenfor fabrikken. Vi fulgte landevejen op gennem Alsace til vi drejede af for at komme frem til camping-

Camping Les Cigognes

pladsen [Les Cigognes](#) i Turckheim hvor vi var kl. 13.10 Vi havde været her før, men havde glemt de havde middagslukning fra 12.00 – 14.00. Der ventede også et par andre biler. Jeg ved ikke om det var det der fik receptionen til at forbarme sig over os, så vi blev lukket ind kl. 13.50. Vores plads fra sidst var optaget, så vi placerede os på den lige ved siden af. Efter vi lige havde sundet os gik vi en tur ind i byen for at genopfriske gamle minder, samt handle lidt ind i den lokale Spar. Jeg ved ikke om det var stemningen der løb af med os, men inden vi foretog vores indkøb skulle vi lige, som frokost, have en "Tarte Flambe" og et glas hvidvin. Vel tilbage på campingpladsen brugte vi resten af dagen til afslapning og hygge. Og jeg fik en "skraber"

15. august 2009:

Første dag i Turckheim var planlagt til at bringe os langs en lille bid af vinruten i bil. Vi startede ca. kl. 10.00 med at køre til Eguisheim, hvor vi hurtigt fandt en parkeringsplads – Der var kun 2 biler før os. På vejen ind i Eguisheim, så vi det sted hvorfra den Gewürztraminer kommer som vi køber i Tyskland ved Pöetz – Der var lukket. Efter vi havde parkeret gik vi rundt i byen. På torvet midt i byen var et orkester ved at stille op. Butikkerne var lukket op og vinudsalgene var ved at sætte deres vin ud for at lokke kunder i butikken. Efter en tur op ad hovedgaden gik vi ad Rue Allemand Sued som gå i en halvcirkel rund i byen, og sammen med Rue Allemand Nord så danner en hel cirkel. Fantastisk flot smal brostensgade – Så smal at biler ikke kan køre på den, men hvad skal de også der, for der er jo ingen garager – De findes kun ude ved hovedgaden og i byens periferi. Inden vi kørte videre hørte vi lidt på det lille orkester der spillede godt. Vi forlod nu Eguisheim som er en af de flotteste byer på vinruten og kom snart frem til Wettolsheim, som siges at være det sted hvor Romerne plantede de første vinstokke da de kom hertil for ca. 2.000 år siden. Videre ad vinruten til Wintzenheim, som nok er den ældste by i Alsace, den kan dateres tilbage til år 786. Byen er også kendt for sin chokoladeproduktion – Også indenfor chokolader findes Crand Cru – Vi kiggede lidt efter om vi kunne finde lidt PR for dette da vi kørte igennem, men uden held. Vi kom frem til Turckheim, som er "vores hjemby i området", men vi fortsatte ad vinruten gennem flere småbyer som jeg ikke alle nævner. Vi kom frem til Kaysersberg, hvor Albert Schweitzers barndomshjem ligger, videre igennem Bennwihr og Mittelwihr, som var helt udraderede under anden verdenskrig, men som allerede var genopbygget i gammel stil i 1949. Snart var vi

Eguisheim

fremme ved Riquewihr (som i øvrigt stort set ikke blev beskadiget under krigen), hvor vi ville gøre et ophold og gå en tur i byen. Vi kørte hele periferien igennem, men der holdt biler alle steder, så opholdet blev droppet.

Videre gennem Hunawihr, hvor der ligger en storkefarm, som er en hel historie for sig selv. Snart var vi fremme ved Ribeauville som også er en flot gammel by. Over byen knejser 3 gamle borgruiner, hvoraf vi havde planlagt at besøge den bedst bevarede og samtidig den med den flotteste udsigt. Vi løb dog ind samme problem som før på ruten, nemlig at alle Franskmænd havde besluttet sig for at besøge byerne langs vinruten på denne dag. Så heller ikke her fik vi en forfriskning, så vi besluttede at droppe byerne for i dag, og vende tilbage til campingpladsen i Turckheim. Vi havde dog først en god gerning vi skulle udføre idet vi havde lovet at skaffe et nyt "Visitkort" fra restauranten ved St. Alexis til min kusine Søs og hendes mand Egon – Igen kørte vi igennem hele periferien af Riquewihr (Stadig ingen P-plads) og forbi stedet vi vendte på, da vi var her tidligere på dagen, for restauranten ligger oppe i bjergene et sted mellem Riquewihr og Kaysersberg. Vi kørte frem af en næsten nyasfalteret smal vej igennem skoven med mange skarpe hårnålesving – En fantastisk flot tur, hvor vi på de ca. 8 km kun mødte 3 motorcykler på vej ned, men ingen biler. Nu var vi fremme i skoven ved en dårlig grusvej, som et lille skilt viste ned ad til St. Alexis. Vi synes ikke vi ville risikere at køre ned ad vejen, så vi parkerede ved skovvejen ved de andre 8 – 9 biler der holdt der og spadserede de 300 m. ned ad vejen. Efter 300 m. ad en ujævn og hullet vej kom vi frem til St. Alexis. Det første vi så var et lille kapel og lidt længere mod højre lå et toetages gammelt hus, som var groet helt til med husvin eller lignende. Og overalt på den lille gårdsplads stod biler parkeret. Lidt længere fremme kunne vi konstatere, at der var rigtig gang i den udendørs servering. Alt var optaget udenfor, men vi fik anvist et lille bord indenfor, så vi kunne få en forfriskning og lidt frokost – klokken var nu over 14.00. Vi fik bestilt en ½ ltr. Gewürztraminer og en Platt de Alexis. Efter vi havde spist et stort måltid, var det godt at vi skulle

Platt de Alexis

trave de 300 m. op ad den stejle grusvej til bilen. Nu kunne vi, en fantastisk oplevelse rigere, køre videre frem ad vejen og over Kaysersberg tilbage til campingpladsen. At køre den vej var vi lige ved at fortryde, for lige så god som asfaltvejen var nede fra Riquewihr, lige så ringe, med store huller, var de første 7 km. mod Kaysersberg. Efter de 7 km. kom vi endelig ud på god vej og kunne nyde landskabet og byerne på turen tilbage til Turckheim. Vel hjemme på campingpladsen fik vi sluppet af og hygget os inden vi til aftensmad hentede en "Tarte Flambe" ved den salgsvogn som stiller op på campingpladsen. Nu var vi godt mætte og kunne slappe af resten af aftenen indtil vi skulle i bad.

16. august 2009:

Anden dag i Turckheim var planlagt til at være afslapning, samt vandreture i egnen, mellem vinmarker og i byen. Planlægningen holdt lige til midt under morgenmaden, hvor vi snakkede om at vi også kunne køre til Riquewihr lige efter morgenmaden (så var der nok en ledig P-plads) og så tage en runde i Vogeserne ved at køre efter Madam Nüvi til Trois Épis, over Munster tilbage til campingpladsen. Som sagt så gjort. Allerførst skulle vi lige omkring Spar og hente lidt ost til morgenbordet på Karins fødselsdag, inden vi kørte mod Riquewihr ad de lidt større landeveje –

Ingen svinkeærinder – Og ganske rigtigt, da vi kom til Riquewihr kl. 10.30 var der flere ledige parkeringspladser, og vi parkerede næsten helt oppe ved det gamle fangetårn. Vi havde en dejlig spadseretur gennem de gamle gader, og så bl.a. Kathes lille butik med julepynt i alle afskygninger. – Der var mange der købte julepynt her i 30 °C – Vi så mange flotte gamle huse, fra 15- og 1600 tallet. Efter vi havde set det vi ville gik vi tilbage til bilen, hvor "gribbene sværmede" (bilister der op og ned ad gaden søgte efter P-Plads). Så snart vi kom frem til bilen var der en der spurgte om vi kørte, men inden han havde vendt var der en anden på pladsen – Han skubbede os næsten ud af pladsen. Madam Nüvi ledte os nu tilbage over Kientzheim hvor vi begyndte opstigningen gennem skoven og nogle hårnålesving imod

Riquewihr

Trois Épis – En rigtig køn tur igennem skoven, på gode veje. Igennem Trois Épis hvor folk sad udenfor ved restauranterne og nød solskinnet, og frem til en lille rasteplads, hvor vi havde en flot udsigt ud over Alsace og over mod Schwarzwald. Videre gik det fremad mod Munster, ad smalle, stejle men gode veje med en del hårnålesving. Vejen ned fra Trois Épis til Munster åbnede for, det ene flotte vue over dalen, efter det andet. En særdeles flot oplevelse. Munster kørte vi blot igennem på vores videre tur tilbage til Turckheim, hvor vi var ca. kl. 12.30, så vi kunne få lidt velfortjent frokost ved campingvognen med et lille glas Pinot Blanc til. Efter frokost var vi klar til en lille travetur i byen og op i vinmarkerne. Med fotoapparatet og et par sodavand hængt over skulderen var vi klar til en lille sightseeing. Vi gik hen over gangbroen over den lille flod og ind i Turckheim, og snart var vi på hovedgaden hvor vi gik mod turistkontoret, hvor vi drejede mod venstre, forbi rådhus og kirken. Et lille visit i kirken blev det også til inden vi gik videre forbi alderdomshjemmet – Da vi var her for 3 år siden mener jeg det stadig var hospital. Videre ad den smalle gade mod vest til vi kom frem til det gamle vagttårn, hvor vi gik udenfor murene. Lidt længere fremme drejede vi op ad en trappe igennem vinmarkerne. Trappen kunne vi se var renoveret i 2009. For os var den også ny, da vi ikke havde set den sidst vi var her. Nå vi gik helt op ad trappen og kom op til en lille grusvej der førte os mød øst mellem vinmarkerne og med udsyn ud over tagene på Turckheim og Alsace dalen med Schwarzwald i baggrunden. Grusvejen endte i en lille vej med huse på den ene side, og vi var tilbage i Turckheim, men udenfor murene.

Turckheim

Turen blev ikke så lang, da temperaturen var over 33 °C. Stønnende af varme gik vi tilbage mod campingpladsen, men drejede vi ind ad den østlige byport så vi kom forbi turistkontoret hvor vi på det lille torv fik os en stille og velfortjent fadøl i skyggen under parasollerne. Efter det velfortjente hvil gik vi tilbage til campingpladsen, hvor vi fik afregnet, så vi er klar til at køre inden receptionen åbner om morgenen. Det sidste af eftermiddagen blev brugt til afslapning og en lille lur inden aftensmaden som blev indtaget i campingvognen. Et lille aftenbad inden vi brugte resten af aftenen til at gøre klar til afgang i morgen tidlig, og til den sidste hygge inden Turckheim forlades for denne gang.

17. august 2009:

Efter 2 dejlige dage i Turckheim, Alsace gik turen nu mød øst, mod det malerisk kønne Fränkische Schweiz, hvor vi skulle besøge vores venner Johanna & Jürgen i Pretzfeldt. Efter en god lang nattesøvn var vi godt udhvilede, og var klar til at køre fra campingpladsen kl. 07.20. For sidste gang på denne ferie kunne vi høre storken "knebre" oppe i reden på tårnet over den store byport til Turckheim. Ad vejen ind mod Colmar hvor vi drejede mod nord af den landevej som går i periferien rundt om Colmar. Videre igennem rundkørslen hvor en lidt mindre udgave af Frihedsgudinden stod og kunne holde øje med vores videre færd mod nord ad landevejen til motorvejen til

Strasbourg. På vejen mod Strasbourg kunne vi nyde synet mod de nordlige Vogeser til venstre og de mange borgruiner som ligger på skråningerne mellem træerne eller vinmarkerne. På den anden side lå det flade forland ud mod Rhinen med landbrugsafgrøder, frugttræer eller hvidkål til Chocroute. En gang imellem var der også en flyver under indflyvning til den internationale lufthavn i Strasbourg. Vel forbi Strasbourg skulle vi dreje mod øst for at komme over Rhinen og ind i Tyskland lige i nærheden af Baden-Baden. Snart var vi fremme ved den tyske Autobahn A5, hvor det igen gik mod nord. Snart fandt vi en rastepads hvor vi fik tændt for gassen så vi kunne lave lidt morgenkaffe, og få vores velfortjente morgenmad. Efter morgenmaden gik det igen hurtigt videre mod nord op til "Autobahnkreuz" med A6 hvor vi drejede mod øst for at køre mod Nürnberg. Ved "Autobahnkreuz" Nürnberg Ost drejede vi så mod nord mod Erlangen hvor vi igen drejede ad Autobahn A73 mod Bamberg, indtil vi kom til afkørslen Forchheim Süd hvor vi drejede ind ad de små veje mod Pretzfeldt. Vel fremme i Pretzfeldt ca. kl. 14.30 fik vi sat campingvognen op foran Johanna & Jürgens hus. Da vi næsten var færdige med at sætte campingvognen op kom Jürgen ud til os – Han havde nemlig hørt noget pusle ude foran. Nu var vi klar til at hygge os sammen med vores venner de næste par dage indtil det igen går hjemad torsdag, den 20. august tidligt om morgenen.

Flymuseum

18 og 19. august 2009:

Dagene blev brugt til hygge sammen med Johanna & Jürgen i hus og have.

20. august 2009:

Nu var tiden kommet og vi skulle forlade Johanna & Jürgen og køre vores sidste tur på denne dejlige sommerferie. Vækkeuret ringede kl. 06.30 (for første og eneste gang i denne sommerferie) Rigtig ubehageligt, men vi skal nok vende os til det i næste uge, når vi igen skal på arbejde. Vi ville op så vi kunne hilse af med vore venner inden de skulle på arbejde, og så kunne vi komme tidligt af sted – Efter vejrudsigten skulle det blive den varmeste dag i 2009, indtil videre. Vi fik toilet besøg overstået, tænder børstet og kunne sige farvel, så vi var klar til at køre af sted kl. 07.10. Et lille "dyt" i hornet og vi var klar til at trille af sted, op gennem Frankisches Schweiz indtil vi nåede Autobahn A9 mod Berlin. En rigtig flot tur ad smalle veje langs den lille flod, mellem de små bjerge som er Frankisches Schweiz – Rigtig flot i den opstående sol, som indimellem kom ned i dalene mellem træerne og gav en dejlig morgenstemning. Pludselig var vi fremme og kunne køre ud på Autobahn A9 som går mod Berlin. Snart var vi fremme ved Brücke der Deutschen Einheit, som broen hedder hvor vi krydsede "grænsen" mellem Bayern og Thüringen – Det gamle vest- og østtyskland – Nu er det et land, men de gør selv opmærksom på fortiden ved at sætte skilte op der gør opmærksom på at du nu krydser "den gamle grænse", og for os der husker det som i går er der jo en vis portion nostalgi i det. Vi kørte ind på sidste rastepads inden "grænsen" for, som vi plejede på køreture, at få vores morgenmad. Temperaturen var allerede ved at nå 25 °C. (Det bliver vist en varm tur til Danmark.) Vi fortsatte ad A9 mod Berlin, men tog lige en lille snak undervejs om vi skulle følge Madam Nüvi's forslag om at køre over Hannover eller fortsætte som vi faktisk havde planlagt, over "Potsdam" som er ca. 40 km længere og har 2 gange hvor man skal køre på Bundesstraße. Vi valgte at køre over Hannover, da vi troede det var hurtigere. Da vi kom frem til Leipzig tog vi Autobahn 14 forbi Halle mod Magdeburg for at komme på Autobahn 2 til Hannover. Samtidig hørte vi at der var sket et uheld på A9 syd for Berlin som gav 4 km. kø, så vi var godt tilfredse med vores valg. Alt gik efter planen og med et par små pauser kom vi fint frem til det Autobahnkreuz ved Hannover, hvor vi skulle køre på Autobahn A7 som går til Danmark. Her løb vi så ind i problemer, da Autobahnkrydset var lukket og der var omkørsel længere frem og forbi Hannovers lufthavn. Nå det klarede vi også og med lidt forsinkelse var vi igen på rette spor op ad A7 (Gud ved om min mavefornemmelse om at vi skulle tage "Potsdam" var bedre). Nu var vi på rette spor det gik igen mod Hamborg, Elbtunnellen, og snart var vi ved afkørslen mod Flensborg. Nu følte vi næsten vi var hjemme. Madam Nüvi synes vi skulle tage B200 omkring Flensborg, og det var vi mægtigt glade for, for så var det næsten som at være hjemme. Da vi havde kørt længe nok, og grænsebutikker for os er lette at nå, så gik det bare "videre over stepperne", og snart var vi i Kruså, hvor sidst "Drej til højre" fra madam Nüvi blev registreret fuldstændig. Nu var det bare fremad mod vores hjemegn, Als. Over Alssundbroen og vi var på Als. Kun 20 min. Senere kunne vi dreje ind på vores vej derhjemme, koble campingvogne af, og skubbe den ind på sin plads for

enden af huset. Kl. 19.10 – 12 timer efter start kunne Chauffør og Vognkommandør melde "opgave fuldført – Vogn parkeret" – En dejlig sommerferie-tur var afsluttet og vi kunne nyde at vores "unger" stod klar som modtagelseskomite. - I morgen må vi så gøre vognen og udstyret klar til næste tur – En fantastisk sommerferietur er til ende - Endnu bedre end vi havde troet – Ingen tvivl om at vi havde hinanden og nok skulle få en dejlig ferie, men også oplevelserne kan man sige, "absolut levede op til forventningerne" – Vi glæder os allerede til næste tur – "Hvis Karin og jeg er sammen på ferietur kan intet gå galt, for vi har jo hinanden."

Sådan oplevet – Ejlif S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af med et, synes jeg godt – Hvad hedder det?? – Pyt!

"May your God be with you"!!!!

© Bamse17hc@gmail.com

http://www.campisternes-rejseportal.eu/websites/petrat_laursen.htm